

der gør baade deres Standsfæller og hele Samfundet betydelig Skade. Men jeg tror, at der er procentvis lige saa mange ubehagelige Mennesker mellem Lejerne som mellem Ejerne.

Jeg skal slutte med at sige om de frivillige Overenskomster, at jeg tror ikke, der er nogen Ulykke ved at lade dem staa. Jeg kan slet ikke forstaa den Kritik af dem, der er kommet frem. Man har sagt, at de kan bruges til at skrue Lejen i Vejret, idet det kunde tænkes, som det ærede Medlem fra Møn (Jessen) sagde, at der var meget velstaaende Folk, der kunde byde en meget betydelig Leje for at faa Lejlighed og for at faa Lov til at blive boende, hvorved altsaa Lejen kunde gaa betydelig i Vejret. Jeg tror slet ikke, Faren ligger dér. De Folk, der har Raad til at kaste med Pengene paa den Maade, som blev forudsat af det ærede Medlem, kan købe sig en Ejendom, dem har jeg ikke den fjerneste Interesse for. Men i de Tilfælde, der virkelig kommer til at foreligge, vil det kun angaa Smaabeløb, 50, 100, 150 Kr. om Aaret. Der siger jeg, Normalen maa være, at den frivillige Overenskomst mellem voksne Mennesker bør respekteres paa dette Omraade som paa alle andre. Her har Værten ikke mere Ret, ikke mere Magt end Lejeren. Lejeren har endda mere Magt end Ejeren, fordi han i Ryggen har Huslejenævnet, hvor han ved, han kan faa sin Ret. Ejeren har i Virkeligheden intet Magtmiddel. Det Magtmiddel, den højtærede Minister nævnde i den ulykkelige Venstredaktørs Tilfælde, at Husværten kunde sige ham op, naar Husleje-loven var færdig, forekommer mig i Virkeligheden at være udsprunget af en indskrænket Husværts Betragtning; thi hvornaar denne Lov hører op, ved hverken han eller vi. Magtmidlet til at true vilde ikke have nogen Betydning, medmindre Ejeren kunde pege paa et Tidspunkt, der ligger kort fremme i Tiden, paa hvilket han kunde sætte Lejeren ud. Jeg tror, jeg kan slutte denne Debat med at sige, at hele dette Skrig om Ejerne som de forfærdeligste Mennesker og denne Forestilling om dem som de blodsugende og Lejerne som de fromme er en Overdrivelse; der intetsteds hører hjemme. Kløge Husværter og kløge Lejere vil begge være enige om, at procentvis er der lige mange brodne Kar paa den ene Side som paa den anden.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Folketingsmanden for Præstø Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Jessen: Det ærede Medlem udtalte, at Folk i Almindelighed nu kun behøvede at anvende ca. $\frac{1}{14}$ af deres Indtægt til

Huslejen. Skønt jeg ikke har de Tal ved Haanden, hvorved jeg kan modbevise det ærede Medlem, vil jeg dog straks sige, at jeg føler mig overbevist om, at det er urigtigt. Jeg paaviste i Fjor ved Husleje-lovens Behandling, at Huslejen fra at være mellem $\frac{1}{7}$ og $\frac{1}{6}$ af Indtægten var kommet op paa at være mellem $\frac{1}{4}$ og $\frac{1}{3}$, og jeg tror ikke, at Forholdet nu er synderlig forrykket fra det, det var før Krigen, Folk maa ogsaa nu anvende mellem $\frac{1}{6}$ og $\frac{1}{7}$ af deres Indtægt. Det glæder mig, at det ærede Medlem nu vil indrømme, at Husleje-loven ikke havde bevirket, at private ikke vilde bygge. Denne Udtalelse noterede jeg, den er interessant; fordi man fra den Side plejer at høre det modsatte. Naar jeg fremdrog den Regning, som det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 5te Valgkreds (Westergaard) nævnde, var det, fordi jeg synes, at den Maade, hvorpaa det ærede Medlem fremdrog den, var egnet til at give Indtryk af, at det var et Angreb paa Arbejderne, og det var blot det, jeg vilde protestere mod. Men jeg er ikke tilfreds med det ærede Medlems Oplysninger endnu, for jeg vilde gerne spørge ham, om han har betalt denne Regning; for hvis han ikke har betalt den, duer den Argumentation jo ikke, som han anvendte i sin sidste Bemærkning, hvor han sagde, at han blot havde fremdraget den for at vise, at der var en, der var stærkere end baade Ejer og Lejer.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Det 6te Medlem for Maribo Amt har Ordet for en kort Bemærkning.

Asgar Karstensen: Den sidste ærede Taler glemmer jo ganske, at Lønniveaue 1919—20 er et helt andet, end det var, da vi sidst drøftede Husleje-loven, og de Resultater, han da kom til gennem en Overvejelse, maatte selvfølgelig være helt andre end de, vi kommer til nu. Man kan vel sige, hvad det ærede Medlem vil være den sidste til at bestride Rigtigheden af, at den Lønreform, vi nu er kommet til, er vi kommet noget for sent til, derfor blev den noget for brat, derfor har den givet et Skub i hele det økonomiske Liv, en Forvridning af hele Billedet, som er langt skarpere, end hvis vi havde faaet en gradvis Forhøjelse af Lønningerne, der begyndte paa et tidligere Tidspunkt af Krigstiden. Det trætter jo at komme med saa mange Eksempler, saa jeg skal kun pege paa et ganske enkelt Tilfælde, som jeg har undersøgt. Jeg ser bort fra de Tilfælde, hvor en Gruppe Arbejdere tjener ekstraordinært godt; det, indrømmer jeg, egner sig daarligt